

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः ॥

यदुभौ विमुच्यातिथ्यं गृहीयाद्यज्ञं विच्छिन्द्याद्यदुभावविमुच्य
यथानागतायातिथ्यं क्रियते तादृगेव तद्विमुक्तोऽन्योऽनङ्गान्भवत्यविमुक्त
ऽन्योऽथातिथ्यं गृह्णाति यज्ञस्य सन्तत्यै पत्यन्वारभते पत्नी हि
पारीणह्यस्येशे पत्नियैवानुमतं निर्वपति यद्वै पत्नी यज्ञस्य करोति
मिथुनं तदथो पत्निया एव (१)

एष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै यावद्विर्वै राजानुचरैरागच्छति
सर्वेभ्यो वै तेभ्य आतिथ्यं क्रियते छन्दांसि खलु वै सोमस्य
राज्ञोऽनुचराण्यग्रेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह गायत्रिया एवैतेन
करोति सोमस्यातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह त्रिष्टुभं एवैतेन
करोत्यतिथेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह जगत्यै (२)

एवैतेन करोत्यग्र्यै त्वा रायस्पोषदात्रे विष्णवे त्वेत्याहानुष्टुभं
एवैतेन करोति श्येनाय त्वा सोमभृते विष्णवे त्वेत्याह गायत्रिया
एवैतेन करोति पञ्च कृत्वो गृह्णाति पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो
यज्ञमेवाव रुन्दे ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्याद्गायत्रिया उभयत
आतिथ्यस्य क्रियत इति यदेवादः सोममा (३)

अहरत्तस्माद्वायत्रिया उभयत आतिथ्यस्य क्रियते
 पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्च शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदातिथ्यं नवंकपालः
 पुरोडाशो भवति तस्मान्नवधा शिरो विष्यूतन्नवंकपालः पुरोडाशो
 भवति ते त्रयस्त्रिकपालास्त्रिवृता स्तोमेन सम्मितास्तेजस्त्रिवृत्तेज
 एव यज्ञस्य शीर्षं दधाति नवंकपालः पुरोडाशो भवति ते
 त्रयस्त्रिकपालास्त्रिवृता प्राणेन सम्मितास्त्रिवृद्वै (४)

प्राणस्त्रिवृतमेव प्राणमभिपूर्वं यज्ञस्य शीर्षं दधाति
 प्रजापतेर्वा एतानि पक्ष्माणि यदश्ववाला ऐक्ष्वी तिरश्ची
 यदाश्ववालः प्रस्तरो भवत्यैक्ष्वी तिरश्ची प्रजापतेरेव तच्चक्षुः
 सम्भरति देवा वै या आहुतीरजुहवुस्ता असुरा निष्कावमादन्ते
 देवाः कार्ष्ण्यमपश्यन्कर्मण्यो वै कर्मनेन कुर्वीतेति ते
 कार्ष्ण्यमयान्परिधीन् (५)

अकुर्वत तैर्वै ते रक्षाऽस्यपाघ्नत यत्कार्ष्ण्यमयाः परिधयो
 भवन्ति रक्षंसामपहत्यै सऽस्पर्शयति रक्षंसामनन्ववचाराय न
 पुरस्तात्परि दधात्यादित्यो ह्यवोद्यन्पुरस्ताद्रक्षाऽस्यपहत्यूर्ध्वं
 समिधावा दधात्युपरिष्ठादेव रक्षाऽस्यपहन्ति यजुषान्यां
 तूष्णीमन्यामिथुनत्वाय द्वे आ दधाति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै
 ब्रह्मवादिनो वदन्ति (६)

अग्निश्च वा एतौ सोमश्च कथा सोमायातिथ्यं क्रियते नाग्नय
 इति यद्ग्रावग्निम्मथित्वा प्रहरति तेनैवाग्नयं आतिथ्यं क्रियते-

ऽथो खल्वाहुरग्निः सर्वा देवता इति यद्विरासाद्याग्निम्मन्थति
हव्यायैवासन्नाय सर्वा देवता जनयति॥ (७)

परित्रिया एव जगत्या आ त्रिवृद्वै परिधीन् वन्दन्त्येकचत्वारिंशच्च॥ [१]

देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा मिथो विप्रिया आसन्तेऽ
३ न्योन्यस्मै ज्यैष्ठ्यायातिष्ठमानाः पञ्चधा व्यक्रामन्नग्निर्वसुभिः
सोमो रुद्रैरिन्द्रो मरुद्भिर्वरुण आदित्यैर्बृहस्पतिर्विश्वैर्देवैस्तै-
ऽमन्यन्तासुरेभ्यो वा इदमभ्रातृव्येभ्यो रध्यामो यन्मिथो विप्रियाः
स्मो या न इमाः प्रियास्तनुवस्ताः समवद्यामहे ताभ्यः स
निर्ऋच्छाद्यः (८)

नः प्रथमोऽ ३ न्योन्यस्मै द्रुह्यादिति तस्माद्यः सतानूनप्रिणामप्रथम
द्रुह्यति स आर्तिमार्च्छति यत्तानूनत्र ९ समवद्यति भ्रातृव्याभिभूत्यै
भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति पञ्च कृत्वोऽव द्यति पञ्चधा
हि ते तथ्समवाद्यन्ताथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तो यज्ञो यज्ञमेवाव
रुद्ध आपतये त्वा गृह्णामीत्याह प्राणो वै (९)

आपतिः प्राणमेव प्रीणाति परिपतय इत्याह मनो
वै परिपतिर्मन एव प्रीणाति तनूनत्र इत्याह तनुवो हि
ते ताः समवाद्यन्त शाकुरायेत्याह शक्त्यै हि ते ताः
समवाद्यन्त शक्नन्नोजिष्ठायेत्याहौजिष्ठ ९ हि ते तदात्मनः
समवाद्यन्तानाधृष्टमस्यनाधृष्यमित्याहानाधृष्ट ९ ह्येतदनाधृष्यं
देवानामोजः (१०)

इत्याह देवानां ह्येतदोजोऽभिषस्तिपा अनभिषस्तेन्यमित्याह
 ह्येतदनभिषस्तेन्यमनु मे दीक्षां दीक्षापतिर्मन्यतामित्याह
 यथायजुरेवैतद्धृतं वै देवा वज्रं कृत्वा सोममघ्नन्नन्तिकमिव खलु
 वा अस्यैतच्चरन्ति यत्तानूनप्रेणं प्रचरन्त्यश्शुरश्शुस्ते देव सोमा
 प्यायतामित्याह यत् (११)

एवास्यापुवायते यन्मीयते तदेवास्यैतेना प्याययत्या
 तुभ्यमिन्द्रः प्यायतामा त्वमिन्द्राय प्यायस्वेत्याहोभावेवेन्द्रं च सोमं
 चा प्याययत्या प्यायय सखीन्थ्सन्या मेधयेत्याहृत्विजो वा अस्य
 सखायस्तानेवा प्याययति स्वस्ति ते देव सोम सुत्यामशीय (१२)

इत्याहशिषमेवैतामा शास्ते प्र वा एतैःस्माल्लोकाच्चवन्ते
 ये सोममाप्याययन्त्यन्तरिक्षदेवत्यो हि सोम आप्यायित एष्टा
 रायः प्रेषे भगायेत्याह द्यावापृथिवीभ्यामेव नमस्कृत्यास्मिल्लोके
 प्रति तिष्ठन्ति देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा बिभ्यतो-
 ऽग्निम्प्राविशन्तस्मादाहुरग्निः सर्वा देवता इति ते (१३)

अग्निमेव वरूथं कृत्वासुरानभ्यभवन्नग्निमिव खलु वा एष प्र
 विंशति योऽवान्तरदीक्षामुपैति भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परास्य
 भ्रातृव्यो भवत्यात्मानमेव दीक्षया पाति प्रजामवान्तरदीक्षया
 सन्तराम्मेखलां समायच्छते प्रजा ह्यात्मनोऽन्तरतरा तप्तव्रतो
 भवति मदन्तीभिर्मार्जयते निर्ह्यग्निः शीतेन वायति समिद्धौ या
 ते अग्ने रुद्रिया तनूरित्याह स्वयैवैनद्देवतया व्रतयति सयोनित्वाय

शान्त्यै॥ (१४)

यो वा ओजं आहु यदंशीयेति तैऽग्न एकादश च॥ [२]

तेषामसुराणान्तिस्रः पुरं आसन्नयस्मय्यवमाऽथ रज्जताऽथ
हरिणी ता देवा जेतुन्नाशंकुवन्ता उपसदेवाजिगीषन्तस्मादाहुर्यश्चैवं
वेद यश्च नोपसदा वै महापुरं जयन्तीति त इषुः
समंस्कुर्वताग्निमनीकः सोमः शल्यं विष्णुन्तेजं नन्तैऽब्रुवन्क
इमामसिष्यतीति (१५)

रुद्र इत्यब्रुवन्नद्रो वै क्रूरः सोऽस्यत्विति सोऽब्रवीद्वरं वृणा
अहमेव पशूनामधिपतिरसानीति तस्माद्बुधः पशूनामधिपतिस्ताः
रुद्रोऽवांसृजत्स तिस्रः पुरो भित्त्वैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदत्
यदुपसदं उपसद्यन्ते भ्रातृव्यपराणुत्यै नान्यामाहुतिम्पुरस्ताञ्जुहुयाद्यदन्

अन्यन्मुखं कुर्यात्स्रुवेणाधारमा धारयति यज्ञस्य प्रज्ञात्यै
पराङ्तिक्रम्य जुहोति परां च एवैभ्यो लोकेभ्यो यजमानो
भ्रातृव्यान्प्राणुदत्ते पुनरत्याक्रम्योपसदं जुहोति प्रणुद्यैवैभ्यो
लोकेभ्यो भ्रातृव्याञ्जित्वा भ्रातृव्यलोकमभ्यारोहति देवा वै याः
प्रातरुपसदं उपासीदन्नहस्ताभिरसुरान्प्राणुदन्त याः सायः रात्रियै
ताभिर्यत्सायम्प्रातरुपसदः (१७)

उपसद्यन्तैऽहोरात्राभ्यामेव तद्यजमानो भ्रातृव्यान्प्राणुदत्ते याः
प्रातर्याज्याः स्युस्ताः सायम्पुरोनुवाक्याः कुर्यादयातयामत्वाय

तिस्र उ॒पसद॑ उ॒पैति॑ त्रयं इ॒मे लो॒का इ॒माने॒व लो॒कान्प्री॑णाति
षट्थसम्प॑द्यन्ते षड्वा ऋ॒तव॑ ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति द्वाद॑शाहीने सोम॒
उ॒पैति॑ द्वाद॑श मा॒साः संव॑त्सरः संव॑त्स॒रमे॒व प्री॑णाति चतु॑र्विंशतिः
सम् (१८)

प॒द्यन्ते॑ चतु॑र्विंशतिर॒र्धमा॒सा अ॒र्धमा॒साने॒व प्री॑णा॒त्यारा॑ग्रामवान्त॒
का॒मये॑तास्मिन्मे॑ लो॒केऽर्धु॑कः स्या॒दित्ये॒कम॒ग्रेऽथे॒ द्वाव॑थ॒ त्रीन॑थ॒
च॒तुर॑ ए॒षा वा आ॒रा॑ग्रा॒वान्तर॑दीक्षास्मिन्ने॒वास॑मै॒ लो॒केऽर्धु॑कम्भवति
प॒रोव॑रीयसीमवान्तरदीक्षामुपे॒याद्यः॑ का॒मये॑ता॒मुष्मि॑न्मे॒ लो॒के॒
ऽर्धु॑कः स्या॒दिति॑ च॒तुरो॑ऽग्रेऽथ॒ त्रीन॑थ॒ द्वाव॑थैक॒मेषा॑ वै
प॒रोव॑रीयस्यवान्तरदीक्षामुष्मिन्ने॒वास॑मै॒ लो॒केऽर्धु॑कम्भवति॥ (१९)

अ॒सि॒ष्यती॑ति जुहुया॒त्स्याय॑म्रा॒तरु॑पसद॒श्चतु॑र्विंशतिः स॒ञ्चतुरो॑ऽग्रे षोड॑श च॥ [३]

सु॒व॒र्गं वा ए॒ते लो॒कं य॑न्ति॒ य उ॒पसद॑ उप॒यन्ति॑ तेषां॒ य उ॒न्नय॑न्ते
ही॒यन्त॑ ए॒व स नोद॑ने॒षीति॑ सू॒त्रीय॑मिव॒ यो वै स्वा॑र्थेतां॒ यता॑ः श्रान्तो
ही॒यन्त॑ उ॒त स नि॒ष्ठ्याय॑ स॒ह व॑सति॒ तस्मा॑त्स॒कृदु॒न्नीय॑ नाप॑रमु॒न्नये॑त
द॒धोन्न॑येतै॒तद्वै प॑शूना॒ रूप॑ रूपे॒णैव॑ प॒शून॑व॒ रुन्दे॑ (२०)

य॒ज्ञो दे॒वेभ्यो॑ नि॒लाय॑त॒ विष्णू॑ रू॒पं कृ॒त्वा स पृ॑थि॒वीम्प्रावि॑श॒त्तं
दे॒वा ह॑स्ता॒न्स॒रभ्यै॑च्छन्तमिन्द्र॑ उ॒पर्यु॑पर्य॒त्यक्रा॑म॒त्सोऽब्र॑वी॒त्को
मा॒यमु॑पर्यु॒पर्यत्य॑क्रमी॒दित्य॑हं दु॒र्गे ह॑न्तेत्यथ॒ कस्त्व॑मित्य॒हं
दु॒र्गादा॑ह॒र्तेति॑ सोऽब्र॑वीद्दु॒र्गे वै ह॑न्ता॒वोच॑था वरा॒होऽयं॑

वाममोषः (२१)

सप्तानां गिरीणाम्पुरस्ताद्वित्तं वेद्यमसुराणाम्बिभर्ति तं जहि
यदि दुर्गे हन्तासीति स दर्भपुञ्जीलमुद्धृत्य सप्त गिरीन्भित्त्वा
तमहन्त्यसोऽब्रवीद्दुर्गाद्वा आहर्तावोचथा एतमा हरेति तमेभ्यो
यज्ञ एव यज्ञमाहर्द्यत्तद्वित्तं वेद्यमसुराणामविन्दन्त तदेकं वेद्यं
वेदित्वमसुराणाम् (२२)

वा इयमग्र आसीद्यावदासीनः परापश्यति तावद्देवानान्ते देवा
अब्रुवन्नस्त्वेव नोऽस्यामपीति कियद्वो दास्याम इति यावदियं
सलावृकी त्रिः परिक्रामति तावन्नो दत्तेति स इन्द्रः सलावृकी
रूपं कृत्वेमां त्रिः सर्वतः पर्यक्रामत्तदिमामविन्दन्त यदिमामविन्दन्त
तद्वेद्यं वेदित्वम् (२३)

सा वा इयं सर्वैव वेदिरियति शक्ष्यामीति त्वा अवमायं
यजन्ते त्रिंशत्पदानि पश्चात्तिरश्नी भवति षट्त्रिंशत्प्राची
चतुर्विंशतिः पुरस्तात्तिरश्नी दशदश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा
विराडन्न विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुद्ध उद्धन्ति यदेवास्या अमेध्यं
तदप हन्त्युद्धन्ति तस्मादोषधयः परा भवन्ति बर्हिः स्तृणाति
तस्मादोषधयः पुनरा भवन्त्युत्तरम्बर्हिष उत्तरबर्हिः स्तृणाति
प्रजा वै बर्हिर्यजमान उत्तरबर्हिर्यजमानमेवायंजमानादुत्तरं
करोति तस्माद्यजमानोऽयंजमानादुत्तरः॥ (२४)

यद्वा अनीशानो भारमादत्ते वि वै स लिंशते यद्वादश
 साहस्योपसदः स्युस्तिस्त्रोऽहीनस्य यज्ञस्य विलोम क्रियेत तिस्र
 एव साहस्योपसदो द्वादशाहीनस्य यज्ञस्य सवीर्यत्वायाथो सलोम
 क्रियते वथ्सस्यैकः स्तनो भागी हि सोऽथैकः स्तनं व्रतमुपैत्यथ
 द्वावथ त्रीनथ चतुर एतद्वै (२५)

क्षुरपंवि नाम व्रतं येन प्र जातान्भ्रातृव्यानुदते
 प्रति जनिष्यमाणानथो कनीयसैव भूय उपैति चतुरोऽग्रे
 स्तनान्ब्रतमुपैत्यथ त्रीनथ द्वावथैकमेतद्वै सुजघनं नाम व्रतं
 तपस्यः सुवर्ग्यमथो प्रैव जायते प्रजया पशुभिर्यवागू राजन्यस्य
 व्रतं क्रूरेव वै यवागूः क्रूर इव (२६)

राजन्यो वज्रस्य रूपः समृद्ध्या आमिक्षा वैश्यस्य पाकयज्ञस्य
 रूपम्पुष्ट्यै पयो ब्राह्मणस्य तेजो वै ब्राह्मणस्तेजः पयस्तेजसैव तेजः
 पय आत्मन्धत्तेऽथो पयसा वै गर्भा वर्धन्ते गर्भ इव खलु वा एष
 यद्दीक्षितो यदस्य पयो व्रतम्भवत्यात्मानमेव तद्वर्धयति त्रिव्रतो वै
 मनुरासीद्विव्रता असुरा एकव्रताः (२७)

देवाः प्रातर्मध्यन्दिने सायं तन्मनोर्व्रतमासीत्पाकयज्ञस्य
 रूपम्पुष्ट्यै प्रातश्च सायं चासुराणां निर्मध्यं क्षुधो रूपं ततस्ते
 पराभवन्मध्यन्दिने मध्यरात्रे देवानां ततस्तेऽभवन्सुवर्गं
 लोकमायन् यदस्य मध्यन्दिने मध्यरात्रे व्रतम्भवति मध्यतो

वा अत्रेन भुञ्जते मध्यत एव तदूर्जं धत्ते भ्रातृव्याभिभूत्यै
भवत्यात्मना (२८)

पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति गर्भो वा एष यद्दीक्षितो
योनिर्दीक्षितविमितं यद्दीक्षितो दीक्षितविमितात्प्रवसेद्यथा योनेर्गर्भः
स्कन्दति तादृगेव तन्न प्रवस्तव्यमात्मनो गोपीथायैष वै
व्याघ्रः कुलगोपो यदग्निस्तस्माद्यद्दीक्षितः प्रवसेत्स एनमीश्वरो-
ऽनूत्थाय हन्तोर्न प्रवस्तव्यमात्मनो गुप्त्यै दक्षिणतः शय एतद्वै
यजमानस्यायतनं स्व एवायतने शयेऽग्निमभ्यावृत्य शये देवता
एव यज्ञमभ्यावृत्य शये॥ (२९)

एतद्वै कूर इवैकव्रता आत्मना यजमानस्य त्रयोदश च॥ [५]

पुरोहविषि देवयजने याजयेद्यं कामयेतोपैनमुत्तरो
यज्ञो नमेदभि सुवर्गं लोकं जयेदित्येतद्वै पुरोहविर्देवयजनं
यस्य होता प्रातरनुवाकमनुब्रुवन्नग्निमप आदित्यमभि
विपश्यत्युपैनमुत्तरो यज्ञो नमत्यभि सुवर्गं लोकं जयत्याप्ते
देवयजने याजयेद्भ्रातृव्यवन्तम्पन्थां वाधिस्पर्शयेत्कर्तं वा
यावन्नानसे यातवै (३०)

न रथायैतद्वा आप्तं देवयजनमाप्नोत्येव भ्रातृव्यं
नैनम्भ्रातृव्य आप्नोत्येकोन्नते देवयजने याजयेत्पशुकाममेकोन्नताद्वै
देवयजनादङ्गिरसः पशूनसृजन्तान्तरा सदोहविधानि उन्नतं
स्यादेतद्वा एकोन्नतं देवयजनम्पशुमानेव भवति त्र्युन्नते

देवयजने याजयेत्सुवर्गकामञ्च्युन्नताद्वै देवयजनादङ्गिरसः सुवर्गं
लोकमायन्नन्तराहवनीयं च हविर्धानं च (३१)

उन्नतः स्यादन्तरा हविर्धानं च सदश्चान्तरा सदश्च
गार्हपत्यं चैतद्वै च्युन्नतं देवयजनं सुवर्गमेव लोकमेति
प्रतिष्ठिते देवयजने याजयेत्प्रतिष्ठाकाममेतद्वै प्रतिष्ठितं देवयजनं
यत्सर्वतः समम्प्रत्येव तिष्ठति यत्रान्याअन्या ओषधयो व्यतिषक्ताः
स्युस्तद्याजयेत्पशुकाममेतद्वै पशूनां रूपं रूपेणैवास्मै
पशून् (३२)

अव रुद्धे पशुमानेव भवति निर्ऋतिगृहीते देवयजने
याजयेद्यं कामयेत् निर्ऋत्यास्य यज्ञं ग्राहयेयमित्येतद्वै
निर्ऋतिगृहीतं देवयजनं यत्सदृश्यै सत्या ऋक्षन्निर्ऋत्यैवास्य
यज्ञं ग्राहयति व्यावृत्ते देवयजने याजयेद्वावृत्कामं यम्पात्रे वा
तल्पे वा मीमांसेरन्प्राचीनमाहवनीयात्प्रवणः स्यात्प्राचीनं
गार्हपत्यादेतद्वै व्यावृत्तं देवयजनं वि पाप्मना भ्रातृव्येणा वर्तते
नैनम्पात्रे न तल्पे मीमांसन्ते कार्यं देवयजने याजयेद्भूतिकामं
कार्यो वै पुरुषो भवत्येव॥ (३३)

यातवै हविर्धानंश्च पशून्पाप्मनाऽष्टादश च॥ [६]

तेभ्य उत्तरवेदिः सिंही रूपं कृत्वोभयानन्तरापक्रम्यातिष्ठते
देवा अमन्यन्त यतरान् वा इयमुपावर्त्यति त इदम्भविष्यन्तीति

तामुपा॑मन्त्रयन्त॒ साब्र॑वी॒द्वरं॑ वृणै॒ सर्वा॑न्मया॒ कामा॑न्व्य॒श्जव॑थ॒ पूर्वा॑
तु मा॒ऽग्नेराहु॑तिर॒श्जव॑ता॒ इति॑ तस्मा॑दुत्तरवेदिम्पूर्वाम॒ग्नेर्व्याधा॑रयन्ति॒
वारे॑वृ॒तः॒ ह्यस्यै॑ शम्य॒या परि॑ मिमी॒ते (३४)

मात्रै॒वास्यै॒ साऽथो॑ यु॒क्तेनै॒व यु॒क्तम॑व॒ रुन्दे॑ वि॒त्ताय॑नी
मे॒ऽसीत्या॑ह॒ वि॒त्ता ह्ये॒ना॒नाव॑त्ति॒त्ताय॑नी॒ मे॒ऽसीत्या॑ह॒ ति॒क्तान्
ह्ये॒ना॒नाव॑द॒वता॑न्मा॒ नाथि॑तमि॒त्याह॑ नाथि॒तान् ह्ये॒ना॒नाव॑द॒वता॑न्मा
व्यथि॑तमि॒त्याह॑ व्यथि॒तान् ह्ये॒ना॒नाव॑द्विदे॒रग्नि॑र्नभो॒ नाम॑ (३५)

अ॒ग्ने अ॒ङ्गिर॑ इति॒ त्रि॒रह॑रति॒ य ए॒वैषु॑ लो॒केष्व॒ग्नय॑स्ताने॒वाव॑
रु॒न्दे तू॒ष्णीं च॑तु॒र्थः॑ ह॒रत्य॑नि॒रुक्त॑मे॒वाव॑ रु॒न्दे सि॒ः॒हीर॑सि
महि॒षीर॑सीत्या॑ह॒ सि॒ः॒हीर॑ह्येषा॒ रूपं॑ कृ॒त्वोभ॑या॒नन्तरा॑प॒क्रम्या॑ति॒ष्ठदु॒रु
प्र॒थस्वो॑रु॒ ते य॒ज्ञप॑तिः प्रथता॒मित्या॑ह॒ यज॑मानमे॒व प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑
प्रथ॑यति ध्रु॒वा (३६)

असी॑ति स॒ ह॑न्ति धृ॒त्यै दे॒वेभ्यः॑ शु॒न्धस्व॑ दे॒वेभ्यः॑
शु॒म्भस्वे॒त्यव॑ चो॒क्षति॑ प्र च॒ किर॑ति शु॒द्ध्या इन्द्र॑घोषस्त्वा॒ वसु॑भिः
पु॒रस्ता॑त्पा॒त्वित्या॑ह॒ दिग्भ्य॑ ए॒वेना॑ प्रो॒क्षति॑ दे॒वाः॒श्चेदु॑त्तरवेदि॒रुपा॑व॒वर्त॑ते
वि ज॑यामहा॒ इत्य॑सु॒रा व॒ज्रमु॑द्यत्य॒ देवा॑न्भ्या॒यन्त॒ तानि॑न्द्रघो॒षो
वसु॑भिः पु॒रस्ता॑दप॒ (३७)

अ॒नु॒द॒त॒ मनो॑जवाः पि॒तृभि॑र्दक्षि॒णतः॑ प्रचै॒ता रु॒द्रेः
प॒श्चाद्वि॑श्वक॑र्मादि॒त्यैरु॑त्तर॒तो यदे॒वमु॑त्तरवेदिं प्रो॒क्षति॑ दिग्भ्य

यजमानाय स्वाहेति ते देवतां आशिष उपायन्पश्च कृत्वो
व्याघारयति पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्देऽक्षण्या
व्याघारयति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै

भूतेभ्यस्त्वेति सुचमुद्गृह्णाति य एव देवा भूतास्तेषान्तद्वांगधेयन्तानेव तेन प्रीणाति पौतुद्रवान्परिधीन्परि दधात्येषाम् (४१)

लोकानां विधृत्या अग्नेस्त्रयो ज्यायांसो भ्रातर आसन्ते देवेभ्यो हव्यं वहन्तः प्रामीयन्त सौऽग्निरबिभेदित्थं वाव स्य आर्तिमारिष्यतीति स निलायत स यां वनस्पतिष्ववसत्ताम्पूतुद्रौ यामोषधीषु तां सुगन्धितेजने याम्पशुषु ताम्पेत्वंस्यान्तरा शृङ्गे तं देवताः प्रैषमैच्छन्तमन्वविन्दन्तमब्रुवन् (४२)

उप न आ वर्तस्व हव्यं नो वहेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै यदेव गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधि स्कन्दात्तन्मे भ्रातृणाम्भागधेयमसदिति तस्माद्यद्गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधि स्कन्दति तेषान्तद्वांगधेयं तानेव तेन प्रीणाति सौऽमन्यतास्थन्वन्तो मे पूर्वं भ्रातरः प्रामेषतास्थानि शातया इति स यानि (४३)

अस्थान्यशातयत तत्पूतुद्वभवद्यन्मांसमुपमृतं तद्गुल्गुलु यदेतान्त्सम्भारान्त्सम्भरत्यग्निमेव तत्सम्भरत्यग्नेः पुरीषमसीत्याहाग्नेर्यत्सम्भारा अथो खल्वाहुरेते वावैनं ते भ्रातरः परि शेरे यत्पौतुद्रवाः परिधय इति॥ (४४)

वित्वा देवयत एषामब्रुवन् यानि चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [८]

बद्धमव स्यति वरुणपाशादेवैनं मुञ्चति प्र णेनेक्ति मेध्ये एवैनं करोति सावित्रियर्चा हुत्वा हविर्धाने प्र वर्तयति सवितृप्रसूत

एवैने प्र वर्तयति वरुणो वा एष दुर्वागुभयतो बद्धो यदक्षः स
यदुत्सर्जेद्यजमानस्य गृहानभ्युत्सर्जेत्सुवाग्देव दुर्या९ आ वदेत्याह
गृहा वै दुर्याः शान्त्यै पत्नी (४५)

उपानक्ति पत्नी हि सर्वस्य मित्रमित्रत्वाय यद्वै पत्नी
यज्ञस्य करोति मिथुनं तदथो पत्न्या एवैष यज्ञस्यान्वारम्भो-
ऽनवच्छित्यै वर्त्मना वा अन्वित्य यज्ञ९ रक्षा९सि जिघा९सन्ति
वैष्णवीभ्यामृग्भ्यां वर्त्मनोर्जुहोति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञादेव रक्षा९स्यप
हन्ति यदध्वर्युरनग्नावाहुतिञ्जुहुयादन्योऽध्वर्युः स्याद्रक्षा९सि यज्ञ९
हन्युः (४६)

हिरण्यमुपास्य जुहोत्यग्नित्येव जुहोति नान्योऽध्वर्युर्भवति
न यज्ञ९ रक्षा९सि घ्नन्ति प्राची प्रेतमध्वरं कल्पयन्ती इत्याह
सुवर्गमेवैने लोकं गमयत्यत्र रमेथां वर्षमपृथिव्या इत्याह वर्ष
ह्येतत्पृथिव्या यद्वैवयजन९ शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्धविर्धानन्दिबो
वा विष्णवुत वा पृथिव्याः (४७)

इत्याशीर्षदयर्चा दक्षिणस्य हविर्धानस्य मेथीं नि हन्ति
शीर्षत एव यज्ञस्य यजमान आशिषोऽव रुद्धे दण्डो वा
औपरस्तृतीयस्य हविर्धानस्य वषट्कारेणाक्षमच्छिनद्यत्तृतीयं
छदिर्हविर्धानयोरुदाह्रियते तृतीयस्य हविर्धानस्यावरुद्धौ शिरो वा
एतद्यज्ञस्य यद्धविर्धानं विष्णो रराटमसि विष्णोः पृष्ठमसीत्याह

तस्मादेतावद्धा शिरो विष्यूतं विष्णोः स्यूरसि विष्णोर्ध्रुवमसीत्याह
वैष्णवः हि देवतया हविर्धानं यम्प्रथमं ग्रन्थिं ग्रन्थीयाद्यत्तं न
विस्त्रः सयेदमेहेनाध्वर्युः प्र मीयेत तस्मात्स विस्त्रस्यः॥ (४८)

पत्नीं हन्युर्वा पृथिव्या विष्यूतं विष्णोः पट्विंशतिश्च॥ [९]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्यग्निमा दत्ते प्रसूत्या
अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामध्वर्यु आस्तां पूष्णो
हस्ताभ्यामित्याह यत्यै वज्र इव वा एषा यदग्निरग्निरसि
नारिरसीत्याह शान्त्यै काण्डेकाण्डे वै क्रियमाणे यज्ञः रक्षांसि
जिघांसन्ति परिलिखितः रक्षः परिलिखिता अरातय इत्याह
रक्षसामपहत्यै (४९)

इदमहः रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मान्द्वेष्टि यं
च वयं द्विष्म इत्याह द्वौ वाव पुरुषौ यं चैव द्वेष्टि यश्चैनं
द्वेष्टि तयोरेवानन्तरायं ग्रीवाः कृन्तति दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा
पृथिव्यै त्वेत्याहैभ्य एवैनानल्लोकेभ्यः प्रोक्षति परस्तादवाचीं प्रोक्षति
तस्मात् (५०)

परस्तादवाचींमनुष्या ऊर्जमुप जीवन्ति क्रूरमिव वा
एतत्करोति यत्खनन्त्यपोऽव नयति शान्त्यै यवमतीरव नयत्यूर्ग्वै
यव ऊर्गुदुम्बर ऊर्जैवोर्जः समर्धयति यजमानेन सम्मितौदुम्बरी
भवति यावानेव यजमानस्तावतीमेवास्मिन्नूर्जं दधाति पितृणां

सद॑न॒म॒सीति॑ ब॒र्हि॒रव॑ स्तृ॒णाति॑ पि॒तृदे॒व॒त्यम् (५१)

ह्येत॑द्यन्नि॒खातं॑ यद्व॒र्हि॒रन॑वस्तीर्य॑ मि॒नुया॑त्पि॒तृदे॒व॒त्या
नि॒खा॑ता स्याद्व॒र्हि॒रन॑वस्तीर्य॑ मि॒नो॒त्य॒स्यामे॒वैन॑मि॒नो॒त्य॒थो
स्वा॒रु॒हमे॒वैन॑ङ्क॒रो॒त्यु॒द्वि॒वः॑ स्त॒भा॒नान्त॑रि॒क्षं पृ॒णे॒त्याहै॒षाल्लो॑का॒नां
वि॒धृत्यै॑ द्यु॒ता॒न॒स्त्वा मा॒रु॒तो मि॒नो॒त्वित्या॑ह द्यु॒ता॒नो ह॑ स्म॒ वै
मा॒रु॒तो दे॒वाना॑मौ॒दु॒म्बरी॑मि॒नोति॑ तेनै॒व (५२)

ए॒ना॒मि॒नो॒ति ब्र॒ह्म॒वनि॑ त्वा क्षत्र॒वनि॑मित्या॑ह यथा॒य॒जुरे॒वैतद्धृ॑तेन॑
द्या॒वापृ॑थि॒वी आ पृ॑णे॒थामि॒त्यौदु॑म्ब॒र्या जु॑होति द्या॒वापृ॑थि॒वी
ए॒व र॒से॒नान॑क्त्या॒न्तम॒न्वव॑स्त्रावयत्या॒न्तमे॒व यज॑मानं॒ तेज॑सा॒-
ऽन॑क्त्यै॒न्द्रम॒सीति॑ छु॒दि॒रधि॑ नि द॒धात्यै॒न्द्रः॑ हि दे॒वत॑या॒ सदो॑
वि॒श्वज॑नस्य॑ छा॒येत्या॑ह वि॒श्वज॑नस्य॒ ह्येषा॑ छा॒या यथ्सदो॑
नव॑छदि (५३)

तेज॑स्का॒मस्य॑ मि॒नुया॑त्त्रि॒वृता॑ स्तोमे॑न॒ सम्मि॑त॒न्तेज॑स्त्रि॒वृत्ते॑ज॒स्यैव॑
भ॑वत्येका॒दश॑छदीन्द्रि॒यका॑म॒स्यैका॑दशाक्ष॒रा त्रि॒ष्टुगिन्द्रि॒यं
त्रि॒ष्टुगिन्द्रि॒याव्यै॑व भ॑वति॒ पञ्च॑दश॑छदि॒ भ्रातृ॑व्यवतः॒ पञ्च॑द॒शो वज्रो॑
भ्रातृ॑व्याभिभूत्यै॒ सप्त॑द॒शछदि॑ प्र॒जाका॑मस्य॒ सप्त॑द॒शः प्र॒जाप॑तिः
प्र॒जाप॑ते॒रास्या॒ एक॑वि॒ंशति॑छदि॒ प्रति॑ष्ठाका॑मस्यैकवि॒ंशः
स्तोमा॑नां प्रति॒ष्ठा प्रति॑ष्ठित्या॒ उ॒दरं॒ वै स॒द ऊ॒र्गुदु॑म्बरो॑ मध्य॒त
औदु॑म्बरीमि॒नोति॑ मध्य॒त ए॒व प्र॒जाना॑मूर्जं॒ दधा॑ति॒ तस्मा॑त् (५४)

मध्यत ऊर्जा भुञ्जते यजमानलोके वै दक्षिणानि
छुदीर्षिं भ्रातृव्यलोक उत्तराणि दक्षिणान्युत्तराणि करोति
यजमानमेवायं यजमानादुत्तरं करोति तस्माद्यजमानोऽयं यजमानादुत्तरो-
ऽन्तर्वर्तान्करोति व्यावृत्त्यै तस्मादरण्यं प्रजा उप जीवन्ति परि
त्वा गिर्वणो गिर इत्याह यथायजुरेवैतदिन्द्रस्य स्यूरसीन्द्रस्य
ध्रुवमसीत्याहेन्द्रः हि देवतया सदो यम्प्रथमं ग्रन्थिं ग्रन्थीयाद्यत्तं
न विस्रः सयेदमेहेनाध्वर्युः प्र मीयेत तस्मात्स विस्रस्यः॥ (५)

अपहत्यै तस्मात्पितृदेवत्यन्तेनैव नवच्छदि तस्मात्सदः पञ्चदश च॥ [१०]

शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्धविर्धानं प्राणा उपरवा हविर्धानं
खायन्ते तस्माच्छीर्षन्प्राणा अधस्तात्खायन्ते तस्मादधस्ताच्छीर्ष्णः
प्राणा रक्षोहणो वलगुहणो वैष्णवान्खेनामीत्याह वैष्णवा
हि देवतयोपरवा असुरा वै निर्यन्तो देवानां प्राणेषु
वलगात्र्यखनन्तान्बाहुमात्रेऽन्विन्दन्तस्माद्बाहुमात्राः खायन्त
इदमहं तं वलगमुद्वपामि (५६)

यं नः समानो यमसमानो निचखानेत्याह द्वौ वाव
पुरुषौ यश्चैव समानो यश्चासमानो यमेवास्मै तौ वलगं
निखनन्तस्तमेवोद्वपति सं तृणति तस्मात्सन्तृण्णा अन्तरतः प्राणा
न सम्भिनन्ति तस्मादसम्भिन्नाः प्राणा अपोऽव नयति तस्मादाद्रा
अन्तरतः प्राणा यवमतीरव नयति (५७)

ऊर्ग्वै यवः प्राणा उपरवाः प्राणेष्वेवोर्जं दधाति बर्हिरव

स्तृणाति तस्मा॑ल्लोम॒शा अ॑न्तर॒तः प्रा॒णा आज्ये॑न॒ व्याघा॑रयति॒ तेजो॑
वा आज्यं॑ प्रा॒णा उप॑र॒वाः प्रा॒णेष्वे॒व तेजो॑ दधाति॒ हनू॑ वा ए॒ते
य॒ज्ञस्य॑ यदधिष॒वणे॑ न सं तृण॒त्यस॑तृण्णे॒ हि हनू॑ अथो॒ खलु॑
दीर्घ॑सोमे सन्तृ॒द्ये धृत्यै॑ शिरो॒ वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑ यद्ध॑वि॒धानम्॑ (५८)

प्रा॒णा उप॑र॒वा हनू॑ अधिष॒वणे॑ जि॒ह्वा च॑र्म॒ ग्रावा॑णो॒ दन्ता॑
मुख॑माहव॒नीयो॒ नासि॑कोत्तरवेदि॒रुद॑र॒ः सदा॑ य॒दा खलु॑ वै जि॒ह्वया॑
द॒ध्वधि॑ खाद॒त्यथ॑ मुखं॑ गच्छति॒ यदा॑ मुखं॑ गच्छ॒त्यथो॒दरं॑ गच्छति॒
तस्मा॑द्ध॒विधाने॑ च॒र्मन्न॑धि॒ ग्राव॑भिरभि॒षुत्या॑हव॒नीये॑ हु॒त्वा प्र॒त्यञ्चः॑
प॒रेत्य॑ सदा॑सि भक्षयन्ति॒ यो वै वि॒राजो॑ य॒ज्ञमुखे॑ दोहं॒ वेदं॑ दुह
ए॒वैना॑मि॒यं वै वि॒राट्स्यै॑ त्वक्क॒र्मोधो॑ऽधिष॒वणे॑ स्तना॑ उप॒र॒वा ग्रावा॑णो
व॒त्सा ऋ॒त्विजो॑ दुहन्ति॒ सोमः॑ प॒यो य ए॒वं वेदं॑ दुह॒ ए॒वैना॑म्॥ (५९)

व॒पामि॑ यव॑मती॒रवं॑ नयति॒ हवि॑र्धानमे॒व त्रयो॑वि॒ंशति॑श्च॥ [११]

चा॒त्वाला॑भ्युव॒गाय॑ यद्वै॒सर्ज॑नानि॒ वैष्ण॑व्यर्चा पृथि॒व्यै सा॒ध्या इ॒षे त्वे॒त्यग्नि॑ना॒ पर्य॑ग्नि॒ प॒शोः प॒शुमा॑ल॒भ्य
मेदं॑सा॒ सु॒चुवे॑का॒दश॑॥ [१२] चा॒त्वाला॑द्दे॒वानु॑पैति॒ मुञ्च॑ति॒ प्रह्रि॑यमा॒णाय॑ पर्य॑ग्नि॒ प॒शुमा॑ल॒भ्य च॒तुष्पा॑दो
द्वि॒पंष्टिः॥६२॥ चा॒त्वाला॑त्प॒शुपुं॑ दधाति॥

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>